

Kommunalreformen indebærer et yderligere pres på landdistrikterne. Vi oplever en kraftig centralisering med lukkede skoler, nedlagte plejehjem, lukkede biblioteker osv., og her hjælper landdistriktsprogrammet altså ikke, uanset om der er en halv eller en hel milliard kroner om året, idet almene servicefunktioner og uddannelsesmuligheder er en væsentlig forudsætning for, at folk bliver boende eller bosætter sig i landdistrikterne. Også på uddannelsesområdet oplever vi en kraftig centralisering, idet uddannelsesinstitutionerne bliver flyttet eller nedlagt i effektiviseringsens hellige navn.

Det er Indenrigsministeriets opgave som ressortministerium for landdistrikterne at sikre landdistrikterne rimelig service og ikke kun adgang til det via timers transport, men her kommer ministeriet let til at ride på to heste samtidig, idet man også skal holde kommunerne i kort økonomisk snor, hvilket uvilkårligt vil virke negativt på landdistriktsudviklingen.

Det forhold, at landdistriktspolitikken er omfattet af mange forskellige ministeriers ressorter, er et problem, der bør tages hånd om. Der er behov for en ordentlig koordinering. Ellers sker der let det, at regeringen giver til landdistrikterne med den ene hånd og samtidig tager med den anden hånd.

Jeg ser frem til, at vi kan få en god debat her i dag til gavn for landdistrikterne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at tilslutte mig det sidste fromme ønske fra hr. Kristen Touborg om, at vi nu får en god og konstruktiv debat. Med det vil jeg også gerne takke for, at denne forespørgselsdebat er rejst. Det hænger sammen med, at regeringen lægger meget vægt på, at vi har en aktiv udvikling i landdistrikterne. Derfor synes jeg også, at det efterhånden er en god tradition, vi har udviklet i Folketinget ved med mellemrum at tage en sådan debat om landdistrikterne.

Jeg synes også, at debatten er kærkommen, fordi det giver mig en lejlighed til at fremhæve nogle af de væsentligste initiativer, som regeringen har taget på landdistriktsområdet de seneste

år. Initiativerne, der er beskrevet i landdistriktsredegørelsen, fortjener nemlig i høj grad at blive fremhævet, og det vil jeg selvfølgelig benytte lejligheden til. Men før jeg gør det, vil jeg gerne opholde mig lidt ved det udgangspunkt, der er bag forespørgslen her i dag, som i min optik jo er noget ensidigt og noget dystert.

Jeg synes, det kan være værd at fremhæve bare nogle ganske få ting – fire ting – om udviklingen i de danske landdistrikter og på regionalt niveau.

Kl. 16.40

For det første: Danmark er i disse år præget af en hel ualmindelig fordelagtig økonomisk udvikling med en historisk lav ledighed, og faldet i ledigheden gælder glædeligvis over hele landet. For alle regioner er ledigheden i dag markant lavere end for 10 år siden. Man kan f.eks. fremhæve et udkantsområde som Lolland, hvor ledigheden er faldet relativt meget i løbet af 2006, sådan at ledigheden på Lolland nu nærmer sig niveauet på landsplan. Rejser man i de dele af landet og læser den lokale avis, Lolland-Falsters Folketidende, vil man endda med mellemrum kunne se positive artikler, hvor folkevalgte på Lolland udtrykker sig positivt om øens fremtidsudsigter. Det er sådan set nye toner.

For det andet: Der er ingen tegn på generel affolkning af de danske landdistrikter. Befolkningstallet for landdistriktsområderne har været stabilt gennem de seneste 12 år. Alene i de såkaldte udkantsområder, udkantskommuner, er befolkningstallet faldet en smule, det medgiver jeg, men vi taler om meget, meget små tal. I 2006 boede der fortsat ca. 170.000 mennesker i udkantskommunerne, hvor tallet 10 år tidligere var ca. 4.000 højere.

For det tredje: Der har de seneste år været en positiv og stort set identisk udvikling i de personlige indkomster i alle typer af danske kommuner, og de regionale forskelle i skattepligtig indkomst er faktisk snævret ind.

For det fjerde: Det danske samfund er præget af stor mobilitet, og det er jo noget af det, der skaber styrken i det danske samfund, og det kommer i høj grad også landdistrikterne til gode. Det høje pendlingsniveau betyder nemlig, at rigtig mange danskere hver dag tager deres indkomst med hjem til et lokalområde beliggende i et landdistrikt.

Den entydige og voksende skævhed i den regionale udvikling, som forespørgslen lægger op til, er med andre ord meget vanskelig at få øje på i virkelighedens verden. Med det lægger jeg så